

การพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านร้อยแก้ว ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์

Development of Thai Oral Reading Exercises to Enhance Prose Reading Skills of Thai Language Major Students, Faculty of Education and Arts

เจระชา บุญวรรณโณ¹, ศิริญา เต็มรัตน์², พรนภา อิงสถิตธนวันต์^{3*} และ พล เหลืองรังษี⁴

Cheracha Bunwanno¹, Siraya Temrat², Pornnapa Ingsatitanavan³ and Pol Laungrungsee⁴

^{1,2,3} นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2,3} Graduate student, Department of Education Degree in Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Assistant Professor, Dr., Department of Education Degree in Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: pornnapa@hu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย จำนวน 3 ชุด ซึ่งพัฒนาขึ้นตามขั้นตอนของโมเดล ADDIE และทฤษฎีการฝึกหัดของ Thorndike 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียง และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเครื่องมือทั้งหมดผ่านการตรวจสอบคุณภาพและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลาในการทดลองรวม 2 สัปดาห์ (6 ชั่วโมง) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Paired Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 80.56/81.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลังการใช้แบบฝึก ($\bar{x} = 16.37$) สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก ($\bar{x} = 13.30$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.61) โดยผู้เรียนเห็นว่าทักษะที่ได้รับจากการฝึกมีประโยชน์ต่อวิชาชีพครูในอนาคตมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกการอ่านออกเสียง, การอ่านร้อยแก้ว, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

Abstract

The objectives of this research were to: 1) develop Thai oral reading exercises to meet the 80/80 efficiency criteria; 2) compare students' prose reading skills before and after using the developed exercises; and 3) study students' satisfaction with the implementation of these exercises. The sample consisted of 30 first-year Thai language major students from the Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, obtained through simple random sampling via a lottery method.

The research instruments included: 1) three sets of Thai oral reading exercises developed based on the ADDIE model and Thorndike's Law of Exercise; 2) an oral reading skill test, and 3) a 5-point Likert scale satisfaction questionnaire. All instruments were validated for content validity and the Index of Item-Objective Congruence (IOC) by experts. The data collection was conducted during the second semester of the 2025 academic year, with an experimental period of two weeks (totaling 6 hours). Data were analyzed using mean, standard deviation, and a paired samples t-test.

The research findings revealed that 1) the efficiency of the Thai oral reading exercises was 80.56/81.85, which exceeded the specified 80/80 criteria; 2) the students' prose reading skills after using the exercises ($\bar{x} = 16.37$) were significantly higher than those before the intervention ($\bar{x} = 13.30$) at the .05 level; and 3) the students' overall satisfaction with the exercises was at the highest level ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.61). Notably, the students perceived the skills gained from these exercises to be highly beneficial for their future teaching profession.

Keywords: Oral reading exercises, Prose reading, Thai language major students, Thai language major students

บทนำ

ภาษาไทยไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาและความเป็นปึกแผ่นของชาติ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงถือเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะ “การอ่านออกเสียง” ซึ่งเป็นทักษะขั้นสูงที่ต้องอาศัยการประสานสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางสายตา การตีความหมาย และการควบคุมอวัยวะในการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีไทย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเอกสารนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (2566) และรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) พบว่าปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยยังคงเป็นประเด็นวิกฤตที่ต้องเร่งแก้ไข โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพรูซึ่งจะเป็นต้นแบบทางภาษาในอนาคต พบว่ามีปัญหาสำคัญ 3 ด้านหลัก คือ 1) การออกเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นคำควบกล้ำ (ร ล ว) และเสียงตัวสะกดที่ไม่ชัดเจน 2) การผันวรรณยุกต์ที่ผิดเพี้ยนไปจากเสียงจริง และ 3) การเว้นวรรคตอนในการอ่านร้อยแก้วที่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดการฝึกฝนอย่างเป็นระบบและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางภาษาในยุคดิจิทัล และหากปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลกระทบต่อ

เป็นลูกโซ่ต่อคุณภาพการศึกษา เนื่องจากสมรรถนะทางการอ่านที่คลาดเคลื่อนจะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด บั่นทอนความน่าเชื่อถือในวิชาชีพรู และส่งผ่านทักษะที่ผิดพลาดไปสู่ผู้เรียนรุ่นต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะอย่างซ้ำทวนตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุดและยกระดับมาตรฐานการสื่อสารภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2566) กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเพื่อเป็น “แบบอย่างทางการเรียนรู้” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ผ่านการสังเกตของ Albert Bandura (1977) ที่ระบุว่า ครูคือตัวแบบสำคัญ (Model) ที่ผู้เรียนจะลอกเลียนแบบพฤติกรรม การใช้ภาษา หากนักศึกษาศาษาวิชาภาษาไทยในฐานะ “ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู” ขาดทักษะการอ่านออกเสียงที่แม่นยำ ย่อมส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือศรัทธา และนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้ที่ผิดพลาดสู่เยาวชน ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อมาตรฐานการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

จากการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้วิจัยในฐานะผู้สอนด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาศาษาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ พบว่านักศึกษาก่อนใหญ่ยังประสบปัญหาการอ่านออกเสียงที่ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะพยัญชนะต้น พยัญชนะประสม และคำควบกล้ำ (ร, ล, ว) รวมถึงการผันวรรณยุกต์ นอกจากนี้ยังพบปัญหาสำคัญในการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว คือ การแบ่งวรรคตอนและการลำดับประโยคที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยนไปจากวัตถุประสงค์เดิม ปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาขาดความมั่นใจในการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้ในอนาคต สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ในยุคสารสนเทศ ที่เน้นความสะดวกรวดเร็ว การใช้คำสแลง และการอ่านผ่านหน้าจอสมาร์ตโฟนแบบกวาดสายตา (Skimming) ทำให้ขาดกระบวนการ “อ่านเพื่อฝึกฝน” ส่งผลให้ทักษะการพิจารณาโครงสร้างประโยคเพื่อการเว้นวรรคตอนและการเน้นระดับเสียงที่เหมาะสมตามลักษณะของร้อยแก้วนั้นลดน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะมาศ มาวงค์ (2568) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าการใช้แบบฝึกที่ผ่านการออกแบบอย่างเป็นระบบสามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เนื่องจากแบบฝึกช่วยปิดช่องว่างในการฝึกฝนเฉพาะบุคคลและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนา “แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านร้อยแก้วของนักศึกษา โดยยึดหลักการตามทฤษฎีการฝึกหัดของ Thorndike (1913) เรื่อง “กฎแห่งการใช้” ที่ระบุว่า การฝึกฝนซ้ำ ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องจะช่วยเสริมสร้างพันธะระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองให้มั่นคงยิ่งขึ้น โดยแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นนี้จะมุ่งเน้นทั้งคุณภาพเนื้อหาและการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะบุคคล เช่น การปรับฐานกรณ์ในการออกเสียง และการควบคุมจังหวะการหายใจในการอ่านประโยคยาว เพื่อสร้างนักศึกษาศาษาภาษาไทยที่มีความพร้อมในการเป็นต้นแบบทางภาษาที่ถูกต้องและสง่างามสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดและทฤษฎี

การพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะของนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดสำคัญ 5 ด้าน เพื่อเป็นรากฐานในการสร้างนวัตกรรม ดังนี้

1. มาตรฐานวิชาชีพและการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ ด้วยทักษะการอ่านออกเสียงไม่ได้เป็นเพียงความสามารถเฉพาะตัว แต่เป็น "สมรรถนะวิชาชีพ" ตามข้อบังคับคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2566) ที่กำหนดให้ครูต้องเป็นแบบอย่างการสื่อสารที่ถูกต้อง สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของ Albert Bandura (1977) ที่ระบุว่า การเรียนรู้พฤติกรรมเกิดจากการสังเกตและการเลียนแบบ (Modeling) ผ่าน 4 กระบวนการ คือ การใส่ใจ การจดจำ การแสดงพฤติกรรม และการจูงใจ ดังนั้น "ครูภาษาไทย" จึงต้องทำหน้าที่เป็นต้นแบบที่มีคุณภาพเพื่อป้องกันการส่งต่อทักษะที่ผิดพลาดไปยังผู้เรียน

2. หลักเกณฑ์อักษรวิธีและสัทศาสตร์ การอ่านร้อยแก้วที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความแม่นยำในอักษรวิธีและกลไกการเปล่งเสียง ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีสัทศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ "ฐาน-กรณ์" หรือจุดเกิดเสียงของอวัยวะ (กาญจนา นาคสกุล, 2562) โดยนำสัทอักษรสากล (IPA) มาใช้เป็นเครื่องมือระบุเสียง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตำแหน่งลิ้นและการกักลมที่ถูกต้อง ช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำและเสียงร/ล ที่มีกลไกคล้ายคลึงกันในยุคดิจิทัล (สมเกียรติ รักษมณี, 2564)

3. ทฤษฎีการฝึกหัดและนวัตกรรมแบบฝึกทักษะ

การสร้างความชำนาญต้องอาศัยการทำซ้ำตาม กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของ Thorndike (1932) ที่เชื่อว่าการฝึกฝนสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดพันธะเชื่อมโยงที่แข็งแกร่งจนเป็นอัตโนมัติ โดยแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการออกแบบตาม โมเดล ADDIE และการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 (80/80) เพื่อยืนยันว่านวัตกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2561)

4. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

แบบฝึกทักษะถูกออกแบบให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (CLOs) ของรายวิชาภาษาสร้างสรรค์สำหรับครู โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับสถานการณ์จริงในวิชาชีพครู เพื่อพัฒนาทั้งทักษะทางปัญญาและทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร

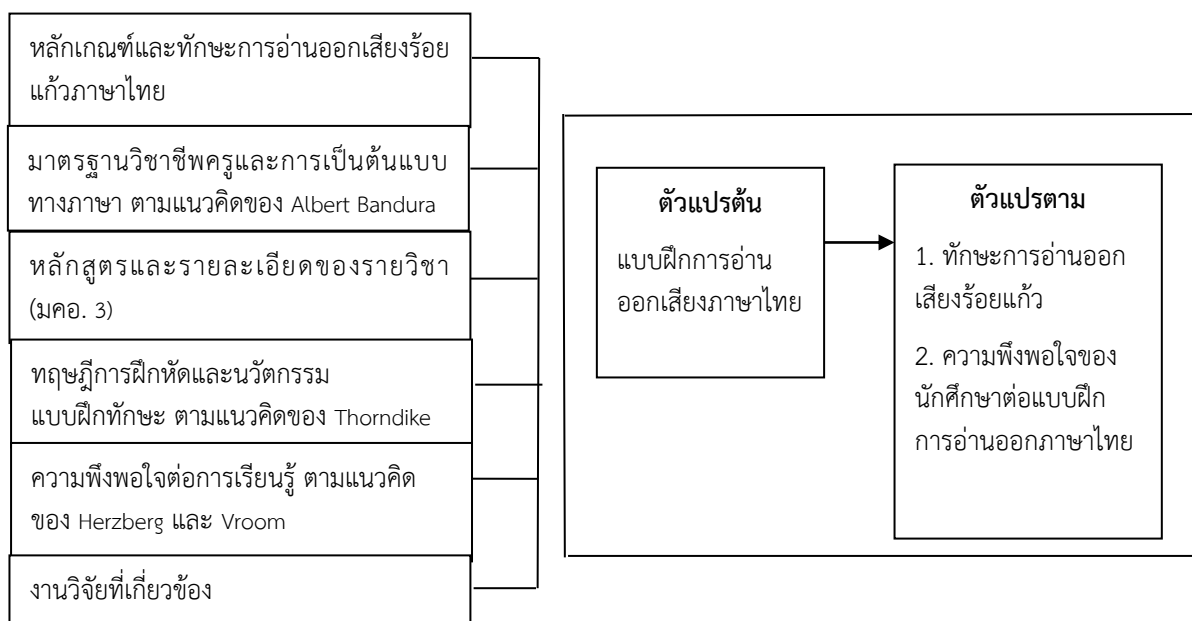
5. จิตวิทยาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้

ความสำเร็จของการใช้แบบฝึกขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยจูงใจตามทฤษฎีของ Herzberg (Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1959). และ Vroom (1964) ที่ระบุว่าความพึงพอใจเกิดจากผลลัพธ์ที่คุ้มค่าและความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงใช้แบบ

มาตราส่วนประมาณค่าของ Likert ในการวัดเจตคติครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา รูปแบบ กิจกรรม และการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อประเมินคุณภาพของนวัตกรรมในมุมมองของผู้ใช้ (Best & Kahn, 2020)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมุ่งศึกษาผลของการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย ซึ่งเป็นตัวแปรต้น ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านออกเสียง ร้อยแก้วและความพึงพอใจของนักศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรตาม ดังแสดงในกรอบแนวคิดการวิจัยต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านร้อยแก้วของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาสร้างสรรค์สำหรับครูในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือ 3 ประเภท โดยผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย ประกอบด้วย 3 ชุดฝึกย่อย ได้แก่ 1) ชุดการผันวรรณยุกต์ตามหมู่พยัญชนะ 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การแยกแยะฐานเสียงและรูปวรรณยุกต์ จำนวน 14 ข้อ ตอนที่

2 การอ่านคำประสมและบริบท จำนวน 2 ข้อ 2) ชุดการอ่านคำควบกล้ำ (ร, ล, ว) 1 ตอน จำนวน 10 ข้อ และ 3) ชุดการอ่านบทความร้อยแก้ว ประกอบด้วย บทความ ข่าว และบทปราศรัย โดยแบบฝึกถูกออกแบบตามทฤษฎีการฝึกหัดของ Thorndike ที่เน้นการฝึกซ้ำอย่างเป็นระบบ โดยมีลำดับกิจกรรมจากง่ายไปยาก

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย บทความ ข่าว และบทปราศรัย ใช้สำหรับประเมินผลก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงตามหลักอักขรวิธีไทย

3. แบบประเมินความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึก ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรม

ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลา 2 สัปดาห์ (รวม 6 ชั่วโมง) ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนทดลอง ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนการใช้แบบฝึก

2. ขั้นทดลอง จัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยทั้ง 3 ชุด โดยมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากชุดแบบฝึกทั้ง 3 ชุด ซึ่งประกอบด้วย 1) ชุดการผันวรรณยุกต์ตามหมู่พยัญชนะ 2) ชุดการอ่านคำควบกล้ำ (ร, ล, ว) และ 3) ชุดการอ่านบทความร้อยแก้ว โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ ตามแนวคิดของ Bandura

3. ขั้นหลังทดลอง (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการฝึกให้นักศึกษาทำแบบทดสอบฉบับเดิมอีกครั้ง และทำแบบประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- หาประสิทธิภาพของแบบฝึก ใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
- เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ใช้สถิติ t-test แบบ Paired Samples เพื่อดูความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
- ศึกษาความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการหาค่าประสิทธิภาพการใช้ชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ระยะการจัดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์มาตรฐาน	E_1/E_2
คะแนนระหว่างเรียน	30	725	24.17	80.56	80	80.56
คะแนนทดสอบหลังเรียน	20	491	16.37	81.85	80	81.85

จากตารางที่ 1 แสดงผลการพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า

ประสิทธิภาพระหว่างเรียน (E_1) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดทั้ง 3 ชุดระหว่างเรียนเท่ากับ 24.17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.56

ประสิทธิภาพทดสอบหลังเรียน (E_2) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงหลังใช้แบบฝึกเท่ากับ 16.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.85

การแปลผลตามเกณฑ์ เมื่อนำค่าประสิทธิภาพระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกมาเปรียบเทียบ พบว่าแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.56/81.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ระยะการจัดการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{d}$	t	Sig
ก่อนใช้แบบฝึก	30	13.30	1.62			
หลังใช้แบบฝึก	30	16.37	1.60	3.03	18.515	.000

จากตารางที่ 2 แสดงผลเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก พบว่า คะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกเท่ากับ 16.37 (S.D. = 1.60) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกซึ่งเท่ากับ 13.30 (S.D. = 1.62) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย (n = 30)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาและรูปแบบของแบบฝึก			
1. ใ้ความรู้มีเนื้อหาสรุปที่เข้าใจง่าย (เช่น กฎการผันวรรณยุกต์, เทคนิคการวางลิ้น)	4.57	0.57	มากที่สุด
2. ตัวอย่างคำและประโยคในแบบฝึกหัดมีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.37	0.67	มาก
3. บทอ่านร้อยแก้ว (ข่าว/บทความ) มีความทันสมัยและนำไปใช้จริงได้	4.43	0.63	มาก
4. รูปแบบตัวอักษร การจัดวาง และขนาดตัวหนังสืออ่านง่าย ชัดเจน	4.57	0.57	มากที่สุด
5. ลำดับการฝึกจากคำ ไปสู่ประโยค และบทความ ช่วยให้เรียนรู้ได้เป็นขั้นตอน	4.53	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.60	มาก
ตอนที่ 2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
6. ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการเรียนรู้ (แผนละ 2 ชม.) มีความเหมาะสม	4.33	0.84	มาก
7. กิจกรรม "Matrix ผันเสียง" และ "Minimal Pairs" ช่วยให้แยกแยะเสียงได้ดีขึ้น	4.57	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
8. การได้รับคำแนะนำ (Feedback) จากอาจารย์ขณะฝึกอ่านช่วยพัฒนาทักษะได้ตรงจุด	4.47	0.63	มาก
9. เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric) มีความชัดเจน ทำให้ทราบจุดบกพร่องของตนเอง	4.57	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.65	มาก
ตอนที่ 3 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้			
10. มีความมั่นใจในการออกเสียงคำควบกล้ำ (ร, ล, ว) มากขึ้นหลังการฝึก	4.53	0.57	มากที่สุด
11. สามารถผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ (รูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียง เช่น คะ/คะ) ได้ถูกต้อง	4.50	0.57	มาก
12. สามารถเว้นวรรคตอนในการอ่านร้อยแก้วได้อย่างถูกต้อง	4.60	0.56	มากที่สุด
13. ทักษะที่ได้จากการฝึกนี้มีประโยชน์ต่อวิชาชีพครูในอนาคต	4.53	0.57	มากที่สุด
14. โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึกและการจัดการเรียนรู้	4.57	0.68	มาก
รวม	4.55	0.59	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.51	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย (จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน) ในภาพรวมพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกและการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.51 (S.D. = 0.61)

ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ (ตอนที่ 3) เป็นด้านที่ได้รับคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 (S.D. = 0.59) อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดในการฝึกเว้นวรรคตอนการอ่านร้อยแก้วให้เป็นธรรมชาติ (4.60) และมีความมั่นใจในการออกเสียงคำควบกล้ำรวมถึงเห็นประโยชน์ต่อวิชาชีพครูในอนาคต (4.53)

ด้านเนื้อหาและรูปแบบของแบบฝึก (ตอนที่ 1) มีคะแนนเฉลี่ย 4.49 (S.D. = 0.60) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องเนื้อหาใบความรู้ที่เข้าใจง่าย และรูปแบบตัวอักษรที่ชัดเจนอ่านง่าย (4.57)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (ตอนที่ 2) มีคะแนนเฉลี่ย 4.49 (S.D. = 0.65) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ผู้เรียนพึงพอใจกิจกรรม “Matrix ผันเสียง” และ “Minimal Pairs” รวมถึงเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเป็นจุดที่ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดในหมวดนี้ (4.57)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากที่ได้ฝึกผ่านแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น สรุปได้ว่าแบบฝึกนี้มีประสิทธิผลในการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงให้ดียิ่งขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ โดยพบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงถึง 80.56/81.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกนี้มีคุณภาพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาถึงทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 13.30 เป็น 16.37 สะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) โดยเฉพาะด้านประโยชน์และการนำไปใช้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด ($\bar{x} = 4.55$) ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องการฝึกเว้นวรรคตอนการอ่านร้อยแก้วให้เป็นธรรมชาติ

อภิปรายผล

ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย แบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.56/81.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 เนื่องจากการพัฒนาแบบฝึกนี้ใช้โมเดล ADDIE เป็นฐานในการออกแบบอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษา (การออกเสียงคำควบกล้ำ การผันวรรณยุกต์ และการเว้นวรรคตอน) ไปจนถึงการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เนื้อหาในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถและแก้ปัญหาได้ตรงจุด แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นตามโมเดล ADDIE และทฤษฎีการฝึกหัดของ Thorndike มีคุณภาพเหมาะสมในการพัฒนาทักษะ สอดคล้องกับแนวคิดของ ซัยยงค์ พรหมวงศ์ (2561) ที่ระบุว่า การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 เป็นการยืนยันว่านวัตกรรมช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญ คะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (16.37) สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก (13.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์นี้เป็นไปตามกฎแห่งการใช้ (Law of Exercise) ของ Thorndike ที่เชื่อว่าการฝึกฝนซ้ำ ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องช่วยให้การตอบสนองมั่นคงและเป็นอัตโนมัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะมาศ มาวงศ์ (2568) ที่พบว่าแบบฝึกทักษะที่ผ่านการออกแบบอย่างเป็นระบบสามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคลได้จริง โดยการพัฒนาผ่านตัวแบบและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ความสำเร็จของการพัฒนาทักษะส่วนหนึ่งมาจากกระบวนการเรียนรู้ผ่านตัวแบบตามทฤษฎีปัญญาสังคมของ Albert Bandura (1977) โดยนักศึกษาได้รับการชี้แนะด้านศาสตร์ (ฐาน-กรรม) จากอาจารย์ผู้สอน ซึ่งการได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่ทันท่วงทีช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการออกเสียงคำควบกล้ำและการผันวรรณยุกต์ได้ตรงจุดตามหลักการของ สมเกียรติ รัชชมนั (2564)

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) นักศึกษาเห็นถึงประโยชน์ต่อวิชาชีพครูในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg (1959) และ Vroom (1964) ที่กล่าวว่าความพึงพอใจเกิดจากความรู้สึกว่าคุณค่าที่เรียนมีความคุ้มค่าและนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงตามมาตรฐานวิชาชีพ ที่ระบุว่าความพึงพอใจเกิดจากผลลัพธ์ที่คุ้มค่าและความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ และตรงตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่ง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) กล่าวว่า ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพต้องสื่อสารภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นแบบอย่างทางการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยหรือวิชาชีพรุ สามารถนำรูปแบบการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ในแบบฝึกนี้ไปปรับใช้เพื่อลดความประหม่าของผู้เรียน โดยเฉพาะการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำและการผันวรรณยุกต์ที่มักเป็นปัญหาพื้นฐานของนักศึกษา
2. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลการวิจัยที่พบว่า การได้รับคำแนะนำทันทีช่วยพัฒนาทักษะได้ตรงจุด ผู้สอนควรเน้นการสังเกตพฤติกรรมการเปล่งเสียงรายบุคคลในขณะปฏิบัติ และใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถประเมินและปรับปรุงตนเองได้ตามหลักสัทศาสตร์
3. การบูรณาการเทคโนโลยี ควรมีการจัดทำแบบฝึกในรูปแบบสื่อประสม เช่น คลิปวิดีโอสาธิตการวางรูปปากและตำแหน่งลิ้น หรือสื่อเสียงตัวอย่างที่ถูกต้องประกอบแบบฝึก เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปฝึกฝนด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้ตามความต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลหลังจากการสิ้นสุดการทดลองไปแล้วประมาณ 1-3 เดือน เพื่อศึกษาว่าทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักศึกษายังคงความถูกต้อง และสม่ำเสมอเพียงใดเมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง
2. ควรนำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักศึกษาในคณะอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการสื่อสารและการนำเสนอเป็นสำคัญ เช่น สาขาวิชานิติศาสตร์หรือสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของแบบฝึกในบริบทที่แตกต่างกัน
3. ควรมีการวิจัยเชิงลึกโดยใช้การสัมภาษณ์หรือการจดบันทึกสะท้อนคิด เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการออกเสียงของนักศึกษา เช่น เจตคติต่อภาษาถิ่น หรืออิทธิพลจากสื่อออนไลน์ เพื่อนำมาพัฒนาแบบฝึกให้มีความร่วมสมัยและจูงใจผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. <https://www.moe.go.th>
- กาญจนา นาคสกุล. (2562). ระบบเสียงภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2561). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 10(2), 1-20.
- ปิยมาศ มawangศ์. (2568). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วารสารวิชาการทางการศึกษา, (ฉบับที่ปรากฏในงานวิจัย).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2564). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สมเกียรติ รักษมณี. (2564). ศิลปะการอ่านออกเสียง. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2566). ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2566.

<https://www.ksp.or.th>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). รายงานสภาวะการศึกษาไทย พ.ศ. 2564: สภาวะการณ์ทางการอ่านของผู้เรียน. 21 เซ็นจูรี.

Albert Bandura (1977). Social learning theory. Prentice-Hall.

Best, J. W., & Kahn, J. V. (2020). Research in education (10th ed.). Pearson.

Thorndike, E. L. (1913). จิตวิทยาการศึกษา: เล่ม 2 จิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ [Educational psychology: Vol. 2. The psychology of learning]. Teachers College Press.

Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1959). The motivation to work (2nd ed.). John Wiley & Sons.

Vroom, V. H. (1964). Work and motivation. John Wiley & Sons.